

Tabitha van Krimpen

De kunst van het stoppen

Nieuwe plannen en ideeën. Aan het begin van een nieuw (kerkelijk) jaar kijken veel mensen graag vooruit. Meer sporten, meer tijd doorbrengen met de (klein)kinderen, meer vrijwilligerswerk doen. Ook in de kerk wordt aan het begin van het seizoen vaak enthousiast begonnen met het opzetten van nieuwe initiatieven, commissies en werkgroepen. Totdat er na verloop van tijd een wirwar aan gremia ontstaat en niemand het overzicht meer heeft. 'We weten als werkgroepen eigenlijk nauwelijks van elkaar waar we mee bezig zijn,' zo verzuchtte een gemeentelid. Vrijwilligers kunnen gemakkelijk overbelast raken wanneer er alleen maar taken bij komen en het er nooit minder worden. Het is voor veel kerken dus niet zo zeer de uitdaging om nieuwe initiatieven op te starten, maar vooral de kunst om te weten wanneer en waarmee je moet stoppen.

Wanneer kerken te kampen hebben met krimp, kan dit gemakkelijk leiden tot kramp, zo beschrijf ik in mijn boek 'Bottom-up Kerk!'. Wanneer minder mensen betrokken raken bij de kerk nemen de overblijvers vaak steeds meer taken op zich, vanuit de beste bedoelingen en liefde voor de kerk. Dat betekent echter wel dat alle energie naar het intern functioneren van de kerk gaat, om zo met minder mensen te kunnen blijven doen wat we altijd al hebben gedaan. Daardoor kan verkramping optreden en is er weinig ruimte om na te denken over wat belangrijk is voor de toekomst van de kerk. Wie zijn wij eigenlijk als kerk? Wat geloven we en hoe dragen we dat uit?

Tabitha van Krimpen (1998) is voormalig Jonge Theoloog des Vaderlands. Ze is theoloog en bedrijfskundige en doet promotieonderzoek naar moreel leiderschap aan de VU/PThU. Op 1 juni verscheen haar boek 'Bottom-up kerk: zijn waar twintigers zijn.' Meer info en bestellen: <https://bottomupkerk.nl/>

Welke dingen die we nu doen dragen niet bij aan de kern van wie wij zijn en waar we voor staan? Dat zijn belangrijke vragen om te stellen. Pas dan kun je in ontspannenheid met dingen stoppen en het loslaten. Het gaat dan niet meer om onze eigen projecten, maar er komt ruimte om te zien waar God aan het werk is en om te kunnen ontvangen.

Voor mijzelf is het nu ook de tijd om te stoppen met deze columns. Ik heb het met veel plezier gedaan, maar nu ik met mijn promotieonderzoek begonnen ben, moet ook ik keuzes maken. Het was me een genoegen en ik wens u en jou zegen in het werk voor de kerk en ook wijsheid om te weten wanneer te stoppen.